

tillbaka för de marter som är förbundna med en förlossning.»

Jag ilade naturligtvis raka vägen till dr Gårdlund för att få höra mer om denna underbara uppfinning — om det nu verkligen var fråga om något annat än den ömsom provade och förkastade lustgasen. Doktorn var inte särdeles benägen om att yttra sig om metoden såsom medicinsk upptäckt, ty han hade ännu inte hunnit demonstrera den för kollegerna vid sammanträde i Läkarsällskapet, en åtgärd som gammal kutym bland läkare bjuder. Men jag kunde alltid få se apparaten.

Doktorn går in i förlossningsrummet dit inte gärna någon obehörig får följa med och kommer tillbaka med en tingest, som för ett lekmannöga mest liknar en liten behändig dammsugare. Från en cylinderformig behållare går en elastisk slang, konstruerad som bälgen på ett dragspel. Genom den ledes gasen till den trattformiga ansiktsmasken, men för att den skall strömma ut i denna fordras att man trycker ganska hårt på en knapp, som är anbragt på trattens översida. Detta åligger patienten, vilken på så sätt sköter narkosen själv. Domningen, som åstadkommes av inhalationen, är emellertid tillräcklig för att slappa handen, och därför kan kvinnan aldrig komma att få för mycket gas.

»Är det verkligen alls ingen olägenhet med den här bedövningsmetoden?»

»Inte så vitt man kunnat finna hittills. Man känner ju bara några tusental fall, ty metoden är knappt ett år gammal. Men efter vad man kan döma av journalredogörelser från stora engelska sjukhus, bl. a. Wellhouse Hospital i Barnet och The Liverpool Maternity Hospital och The David Lewis Nothern Hospital, båda i Liverpool, så fyller den nya gaskompositionen mycket stora krav på effektivitet och riskfrihet. Men vi läkare vill ju gärna ha även det bästa ännu bättre.

Man kan ännu inte tala om helt smärtfri förlossning», fortsätter doktor Gårdlund. »De första timmarnas smärtor, som ju uppträda med långa intervaller och ofta inte är stort värre än vanliga menstrationssmärter, måste fortfarande patienten uthärda. Jag har ännu bara gett gas från det stadium, då plågorna börja bli intensiva och det har varit högst ett par, tre timmar. Men de engelska kollegerna tala om gasbehandling under 8, ja, i enstaka fall ända till 14 timmar utan olägenhet. — Men tänk efter vad det betyder, att under de sista två, tre timmarna av en förlossning få sina plågor väsentligt förminskade eller helt eliminerade!

Vad som ytterligare gör denna nar-

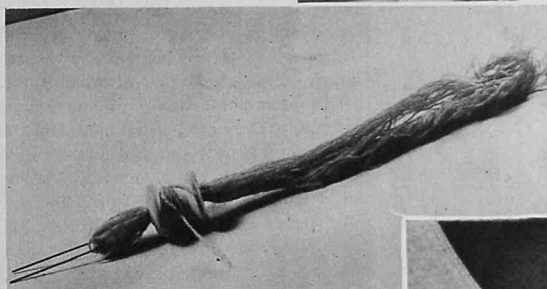
(Forts. å sid. 41)

Vår lilla vink

KLARAR FRÅGAN I EN BLINK

Mormors patiencekort behöva göras rena! Man gnider dem på båda sidor med litet mjölk på en bit flanel, eller med smör, och torkar sedan av smöret med mjöl.

Nedan: Reda i stoppkorgen! Varje sorts garn dras genom en tom trådrulle, så trassar det inte in sig med grannarna, och omkring trådrullen lindar man udda ändrar av samma garn.

För att inte bandet omkring makens hatt skall bli fläckigt, lägger man innanför svettremmen runt kullen en smal bit vitt läskapper.

När sammet blir solkig, borstas den först mot luggen och sedan med luggen med fint salt och ångas upp över vattenånga.

T. h.: Ni skall pressa ut en söm. För att då ej väta för mycket, stryker ni med en gammal tandborste vatten på sömmen och pressar.

